

Nr.
van het arrest

Nr. 2006/2191
van het repertorium

Nr. 796 P 2004
van het parket-generaal

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

zaak I. notitienummer

en

DE GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR,
waarvan de kantoren gevestigd zijn te

eiser tot herstel

vertegenwoordigd door Mr.
bij de balie van

advocaat

tegen

geboren te op
fabrieksarbeidster,
wonende te

beklaagde

vertegenwoordigd door Mr.
advocaat bij de balie van

Beklaagd van:

te

vanaf minstens 27 april 1998 tot minstens 9 mei 2001:

A/

Bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 4, § 1, 39, § 1, 1°, § 2 en § 3 en 46 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, en de artikelen 1, 5, § 1 en 80 en bijlage 1 rubriek 2.3.4.a.1, 17.3.3.2, 19.3.2 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning, zonder voorafgaande schriftelijke vergunning van de overheid een vergunningsplichtige inrichting te hebben geëxploiteerd of veranderd, die het voorwerp uitmaakt van Bijlage I rubriek 2.3.4.a.1, 17.3.3.2, 19.3.2 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning, te weten:

- opslag en verbranding van onbehandeld houtafval en houtafval ermee vergelijkbaar in een inrichting met een nominale verbrandingscapaciteit van minder dan 1 ton per uur (klasse 2) (rubriek 2.3.4.a.1)
- opslagplaatsen voor oxyderende, schadelijke, corrosieve en irriterende stoffen met een totaal inhoudsvermogen van meer dan 1.000 kg tot en met 50.000 kg (klasse 2) (rubriek 17.3.3.2)
- inrichtingen voor het mechanisch behandelen en het vervaardigen van artikelen uit hout met een geïnstalleerde totale drijfkracht van meer dan 10 kW tot en met 200 kW (klasse 2) (rubriek 19.3.2)

B/

Bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 4, § 2, 39, § 1, 2°, § 2, § 3 en 46 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende milieuvergunning en de artikelen 1, 2, § 1 en 80 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning, niet voorafgaand de exploitatie of de exploitatieverandering van een inrichting die behoort of blijft behoren tot de derde klasse, gemeld te hebben, te weten:

- al of niet overdekte ruimte waarin 3 tot en met 25 autovoertuigen en/of aanhangwagens andere dan

personenwagens worden gestald (klasse 3) (rubriek 15.1.1)

- opslagplaatsen voor vloeistoffen met een ontvlammingspunt hoger dan 55 C maar dat 100 C niet overtreft (rubriek 17.3.6.1)

- opslagplaatsen voor vloeistoffen met een ontvlammingspunt hoger dan 100 C met een totaal inhoudsvermogen van 200 l tot en met 50.000 l (klasse 3) (rubriek 17.3.7.1)

- brandstofverdeelininstallaties voor verdeling van vloeistoffen met een ontvlammingspunt tussen 55 C en 100 C met maximaal één verdeelpomp (klasse 3) (rubriek 17.3.9.1)

C/ op 27 april 1998:

Bij inbreuk op de artikelen 22 en 39 § 1, 2° van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en op artikel 43 § 1 van het besluit van de Vlaamse Executieve houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning d.d. 6 februari 1991, de bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten of de vergunningsvoorwaarden alsmede alle andere op de exploitatie van de inrichting van toepassing zijnde wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen, met betrekking tot de bescherming van het leefmilieu, van de oppervlaktewateren en van de externe veiligheid niet te hebben nageleefd, in casu:

- artikel 4.1.3.2 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne door als exploitant niet alle nodige maatregelen te hebben getroffen om de buurt niet te hinderen door stof.

- artikel 4.1.6.1 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne doordat de tijdelijke opslag van andere dan inerte afvalstoffen niet in aangepaste verpakkingen en/of afvalcontainers gebeurt en niet regelmatig worden afgeleverd uit de inrichting voor verwerking.

- artikel 4.4.1.1 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne door de verbranding van afvalstoffen in open lucht.

D/ op 1 oktober 1998:

Bij inbreuk op artikel 39 § 1,4° van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en op de artikelen 64 tot en met 69 van het besluit van de Vlaamse Executieve houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning d.d. 6 februari 1991, geen gevolg te hebben gegeven aan de opgelegde dwangmaatregelen,

in casu opgelegde maatregelen door milieu-inspectie op 6 mei 1998 betreffende de vergunningstoestand ter regularisatie van de bestaande toestand en de opvang van het stof bij het slijpen van stenen.

E/

Bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 der wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 der wet van 22 december 1970 en gecoördineerd op 22 oktober 1996 door het decreet betreffende de ruimtelijke ordening (art. 42), de feiten thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1, 146, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening d.d. 18 mei 1999

zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen,

als strafrechtelijk verantwoordelijke van die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd of die tot de werken opdracht heeft gegeven:

op het onroerende goed gelegen te gekadastreerd als (deels woongebied, deels landschapelijk waardevol agrarisch gebied), (natuurgebied), (gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen)

eigendom van

de hiernavermelde werken in artikel 44 omschreven, vanaf minstens 31 december 1991 tot minstens 9 mei 2001

te hebben instandgehouden,

2.
met zetel te

beklaagde

vertegenwoordigd door Mr.
advocaat bij de balie van

Beklaagd van:

te op hierna vermelde tijdstippen

A/ op 17/4/2002

Bij inbreuk op de artikelen 4 § 1 en 39 § 1, 1° van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en op artikel 5 § 1 van het besluit van de Vlaamse Executieve houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning d.d. 6 februari 1991, zonder vergunning hierna vermelde vergunningsplichtige inrichtingen van de eerste - tweede klasse te hebben geëxploiteerd of veranderd, in casu:

1. Een opslagplaats voor oxyderende, schadelijke, corrosieve en irriterende stoffen, met uitzondering van deze bedoeld onder rubriek 48, met een totaal inhoudsvermogen van: meer dan 1.000 kg tot en met 50.000 kg (rubriek 17.3.3.2° VLAREM I)

2. Een inrichting voor het mechanisch behandelen en het vervaardigen van artikelen van hout e.d. met een geïnstalleerde totale drijfkracht van: meer dan 10 kW tot en met 200 kW (rubriek 19.3.2° VLAREM I).

B/ op 17/4/2002, 2/7/2002 en 2/12/2002

Bij inbreuk op de artikelen 4 § 2, 9 § 4 en 39 § 1 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en op de artikelen 2 § 1 en 6 § 3 van het besluit van de Vlaamse Executieve houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning d.d. 6 februari 1991, zonder daarvan vooraf melding te hebben gedaan, een

inrichting die behoort tot de derde klasse, te hebben geëxploiteerd of veranderd, in casu:

een opslagplaats voor vloeistoffen met een ontvlammingspunt hoger dan 55° C, maar dat 100° C niet overtreft, met uitzondering van deze bedoeld onder rubriek 48, met een totaal inhoudsvermogen van 100 l tot en met 20.000 l (rubriek 17.3.6.1 b VLAREM I).

C/ op 17/4/2002

Bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 12, 15 tot 32, 37, 54, 56, 58 en 59 van het Decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, zoals gewijzigd door het Decreet van 20 april 1994, spijs het verbod, afvalstoffen achtergelaten of verwijderd te hebben in strijd met de voorschriften van het decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan, nl. door het storten van allerlei afval, zoals steenafval en resten van bouwmaterialen

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld

- op 4 mei 2004 door beklaagden opzichtens alle beschikkingen hen betreffend
- op 5 mei 2004 door het Openbaar Ministerie wat betreft de beschikkingen op strafgebied

tegen het vonnis, op verzet tegen verstekvonnis d.d. 20 januari 2004, op tegenspraak gewezen door 1 rechter op 20 april 2004 door de correctionele rechtbank van Turnhout, 14^e kamer, dewelke als volgt heeft beslist:

Verklaart het verzet ontvankelijk.

Herkwalificeert de feiten van tenlastelegging E in zaak I door vervanging van de woorden "te hebben instandgehouden" door de woorden "te hebben instandgehouden, de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdig gebruik gelegen zijnde in ruimtelijk kwetsbare gebieden of onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzakend voor de omwonenden of een ernstige inbreuk vormend op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg".

Spreekt beklaagde vrij voor de feiten van tenlastelegging A, eerste streepje, B eerste streepje, en wat betreft de periode tot en met 20 december 1994, tenlastelegging E in zaak I.

Veroordeelt eerste beklaagde voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A (behalve eerste streepje), B (behalve eerste streepje), C en wat betreft de periode vanaf 21 december 1994 tenlastelegging E in zaak I en A, B en C in zaak II tot een geldboete van ZEVENDUIZEND EURO

Veroordeelt tweede beklaagde voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A, B en C in zaak II tot een geldboete van TWEEDUIZEND VIJFHONDERD EURO.

Zegt voor recht dat voormelde geldboeten worden verhoogd met 40 opdecimen en gebracht worden op:

- 35.000 EURO voor deze van 7.000 Euro
- 12.500 EURO voor deze van 2.500 Euro

Boete opzichtens vervangbaar bij gebrek aan betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenzitting van drie maanden.

Verleent eerste beklaagde gewoon uitstel van uitvoering voor een termijn van drie jaar voor een gedeelte van 2.500 Euro van de opgelegde geldboete of 2 maanden vervangende gevangenisstraf

Verleent tweede beklaagde gewoon uitstel van uitvoering voor een termijn van drie jaar voor een gedeelte van 1.000 Euro van de opgelegde geldboete

Verwijst beklaagden ieder tot de helft van de kosten van het proces in beide aanleggen, het verstek aan beklaagden te wijten zijnde, belopende in het geheel en tot op heden:

- 399,53 Euro voor het verstekvonnis
- 133,13 Euro voor de procedure op verzet

Verwijst beklaagden IEDER tot betaling van een vergoeding van 25 EURO.

Verwijst beklaagden bovendien, bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, IEDER tot betaling van een bedrag van TIEN EURO verhoogd met 45 opdecimen en gebracht op VIJFENVIJFTIG EURO.

Beveelt lastens beklaagde het herstel in de oorspronkelijke toestand van de hierna vermelde percelen te

binnen één jaar vanaf heden onder verbeurte van een dwangsom van 500,- EUR per dag vertraging:

- nr. door het slopen van een schrijnwerkerij in L-vorm bestaande uit een opslagruimte, houtzagerij, eetzaal en sanitair met een totale oppervlakte van 606 m²;
 - nr. door het slopen van een paardenstal en afdak uit hout en afgedekt met leien dak met een totale oppervlakte van 62,95 m²;
- met dien verstande dat het slopen ook inhoudt dat de funderingen en de vloerplaat worden verwijderd en nadien de plaats met teelaarde terug wordt aangevuld.

Beveelt dat bij gebreke aan vrijwillige uitvoering van voormelde herstelmaatregel de vrijwillig tussenkomende partij en het college van burgemeester en schepenen van ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien.

Beveelt lastens beide beklaagden de verwijdering van de achtergelaten afvalstoffen binnen één jaar vanaf heden.

Houdt de beslissing betreffende de herstellvordering voor het overige aan.

Beveelt de heropening van de debatten op de zitting van dinsdag, achttien mei tweeduizend en vier, om negen uur voormiddag, zaal A, Gerechtsgebouw "Het Kasteel" te Turnhout, teneinde beklaagde toe te laten het volledig positief planologisch attest betreffende de kwestieuze percelen en de volledige aanvraag daartoe voor te leggen.

Gelet op het verstekvonnis d.d. 20 januari 2004, gewezen door 1 rechter door de correctionele rechtbank van Turnhout, 14^e kamer, waarbij:

- feit E werd geherkwalificeerd als: "te hebben instandgehouden, de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdig gebruik gelegen zijnde in ruimtelijk kwetsbare gebieden of onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzakend voor de omwonenden of een ernstige inbreuk vormend op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg"
- eerste beklaagde werd vrijgesproken voor de feiten sub D

- eerste beklaagde veroordeeld werd wegens de vermengde feiten A, B, C en E zoals geherkwalificeerd van zaak I en A, B en C van zaak II tot een gevangenzitting van DRIE MAANDEN en tot een geldboete van ZEVENDUIZEND VIJFHONDERD EURO (gedeeld door 40,3399), behulpelijk 3 maanden gevangenzitting verhoogd met 1990 opdecimen, gebracht op 37.184,03 Euro, met gewoon uitstel voor een termijn van drie jaar voor de gehele opgelegde hoofdgevangenisstraf en voor een gedeelte van 2.500 Euro van de opgelegde geldboete.

- tweede beklaagde veroordeeld werd wegens de vermengde feiten tot een geldboete van DRIEDUIZEND EURO (gedeeld door 40,3399), verhoogd met 1990 opdecimen gebracht op 14.873,61 Euro, met gewoon uitstel voor een termijn van drie jaar voor een gedeelte van 1.000 Euro van de opgelegde geldboete

Beklaagden werden verder verwezen tot:

- ieder de helft van de kosten van het proces belopende voor het geheel en tot dan toe 399,53 Euro,
- een vergoeding van 25 Euro,
- een bijdrage van 10 Euro, verhoogd met 40 opdecimen en gebracht op 50 Euro, voor het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijk gewelddaden.

En waarbij lastens beklaagde het herstel in de oorspronkelijke toestand van de vermelde percelen te

wordt bevolen binnen een jaar onder verbeurte van een dwangsom van 500,- EUR per dag vertraging, het herstel inhoudende:

- nr. door het slopen van de garages voor personenwagens, lichte en zware vrachtwagens en een opslagplaats voor klein materiaal en natuurleien met een totale oppervlakte van 693,54 m²
- nr. door het slopen van een schrijnwerkerij in L-vorm bestaande uit een opslagruimte, houtzagerij, eetzaal en sanitair met een totale oppervlakte van 606 m²;
- nr. 176c, door het slopen van een paardenstal en afdak uit hout en afgedekt met leien dak met een totale oppervlakte van 62,95 m²
- nr. door het slopen van een vakantieverblijf
- nr. door het slopen van een steenkapperij en paardenstal met hooi-opslagplaats met respectieve oppervlakten van 320,5 m² en 174,38 m² met dien verstande dat het slopen ook inhoudt dat de funderingen en de vloerplaat worden verwijderd

en nadien de plaats met teelaarde terug wordt aangevuld.

* * *

I. Procedure

De heer Voorzitter doet verslag.

De eiser tot herstel wordt gehoord in zijn middelen, ontwikkeld door Mr. advocaat bij de balie van

Het Openbaar Ministerie wordt gehoord in zijn vorderingen.

De beklaagden worden gehoord in hun middelen van verdediging ontwikkeld door Mr. advocaat bij de balie van

De neergelegde conclusies en stukken worden in het beraad betrokken.

Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

De hogere beroepen, regelmatig naar vorm en termijn, zijn ontvankelijk behoudens het hoger beroep van beklaagde tegen de vrijspraak van de feiten voorzien onder de tenlastelegging A (eerste streepje), B (eerste streepje) en E (voor de periode tot en met 20.12.94) van zaak I en het hoger beroep van beide beklaagden tegen de ontvankelijkverklaring van hun verzet in het beschikkend gedeelte van het bestreden vonnis, wegens gebrek aan belang.

Ontvankelijkheid van het verzet

De eerste rechter heeft terecht het verzet, regelmatig naar vorm en termijn, ontvankelijk verklaard doch ten onrechte ten aanzien van de feiten voorzien onder de tenlastelegging D van zaak I, waar het niet ontvankelijk is wegens gebrek aan belang. De kosten aan het verzet verbonden blijven evenwel ten laste van de beklaagde nu het verstek aan hen persoonlijk te wijten is.

Omschrijving van de feiten

Conform het kantschrift van 29 mei 2005 en de vordering van het Openbaar Ministerie ter zitting, dienen de feiten heromschreven en gepreciseerd te worden als volgt:

de zaak I:

- de datumbepaling: "vanaf 27 april 1998 tot mei 2001"
- de tenlastelegging A eerste onderdeel: "opslag en verbranding van onbehandeld houtafval en houtafval ermee vergelijkbaar in een inrichting met een nominaal thermisch vermogen tot en met 5 megawatt"
- de tenlastelegging B tweede onderdeel: "(rubriek 17.3.6.1.b.)"
- de tenlastelegging C tweede onderdeel: "... en niet regelmatig worden afgevoerd uit de inrichting voor verwerking"
- de tenlastelegging E: aanvulling met de woorden: "... de feiten thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 99, 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het decreet van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het decreet van 28 september 1999, artikelen 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, artikelen 4 en 10 van het decreet van 13 juli 2001, artikelen 2 en 3 van het decreet van 1 maart 2002, artikelen 6 en 7 van het decreet van 8 maart 2002, artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003".

Zaak II:

- de tenlastelegging C: "... zoals gewijzigd door het decreet van 20 april 1994 en art. 21 van het decreet van 22 april 2005, spijts het verbod, afvalstoffen achtergelaten of beheerd te hebben in strijd met ...".

De feiten op zich zijn hierdoor niet gewijzigd.

De beklaagden werden hiervan in kennis gesteld en hebben de gelegenheid gekregen hun verweermiddelen desbetreffend naar voren te brengen.

II. Motivering ten gronde

Op strafrechtelijk gebied

De eerste rechter heeft terecht de zaak met notnr. (hierna genoemd zaak I) en zaak met notnr. (hierna genoemd zaak

II) samengevoegd wegens hun verknochtheid teneinde een goede rechtsbedeling te waarborgen.

Wat betreft de tenlastelegging D van zaak I, stelt het Hof vast dat bij verstekvonnis d.d. 20 januari 2004 beklaagde werd vrijgesproken waartegen door het Openbaar Ministerie geen beroep werd aangetekend. Er werd door beklaagde wel verzet aangetekend tegen dit verstekvonnis waarbij dit onderdeel van het verzet door de eerste rechter in het overwegende gedeelte onontvankelijk werd verklaard wegens gebrek aan belang in het vonnis op verzet d.d. 20.04.04, doch ontvankelijk in het beschikkend gedeelte. De vrijspraak is derhalve definitief.

Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de beklaagde aan de haar ten laste gelegde feiten voorzien onder de tenlasteleggingen A eerste onderdeel, B eerste onderdeel van de zaak I zoals hiervoor heromschreven en gepreciseerd niet bewezen gebleven en is de schuld van de beklaagde aan de haar ten laste gelegde feiten voorzien onder de tenlasteleggingen A (tweede en derde onderdeel), B (tweede, derde en vierde onderdeel) en C van zaak I en de schuld van beide beklaagden aan de hen ten laste gelegde feiten voorzien onder de tenlasteleggingen A 1 en 2, B en C van zaak II zoals hiervoor heromschreven en gepreciseerd bewezen gebleven en deze feiten werden overigens niet betwist door beklaagden.

Hiervoor wordt verwezen naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter, welke door beklaagden in hoger beroep niet weerlegd wordt en door het Hof wordt beaamd en overgenomen.

Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof en door de stukken van het dossier is de schuld van de beklaagde aan het haar ten laste gelegde feit voorzien onder de tenlastelegging E van zaak I zoals geactualiseerd en gepreciseerd deels bewezen gebleven. Terecht oordeelde de eerste rechter dat beklaagde in haar hoedanigheid van strafrechtelijk verantwoordelijke van pas verantwoordelijk wordt gesteld vanaf haar aanstelling op 21 december 1994 en voor de periode daarvoor vanaf 31 december 1991 tot en met 20 december 1994 werd beklaagde terecht vrijgesproken.

Voor de periode vanaf 21 december 1994 tot minstens 9 mei 2001 is beklaagde wel

strafrechtelijk verantwoordelijk in haar hoedanigheid van zaakvoerder en afgevaardigd bestuurder.

De kwestieuze bouwinbreuken werden gepleegd in verschillende gebieden volgens het gewestplan goedgekeurd bij K.B. van 28.07.78

- garages voor personenwagens, lichte en zware vrachtwagens en een opslagplaats voor klein materiaal en natuurleien met een totale oppervlakte van 693,54 m² (deel van perceel deels in woongebied deels in waardevol agrarisch gebied)
- schrijnwerkerij in L-vorm bestaande uit een opslagruimte, houtzagerij, eetzaal en sanitair met oppervlakte van 606 m² (natuurgebied)
- paardenstal en afdak uit hout en afgedekt met leien dak met oppervlakte 62,95 m² (natuurgebied)
- vakantieverblijf (natuurgebied)
- steenkapperij en paardenstal met hooi-opslagplaats met oppervlakte van 320,05 m² en 174,38 m² (natuurgebied).

Voor de inbreukmakende constructies, met name een deel van de garages en de opslagplaats voor klein materiaal en natuurleien, die gelegen zijn in woongebied, geen kwetsbaar gebied zijnde overeenkomstig art. 146 DRO, geldt geen strafsancie meer voor de loutere instandhouding. Gezien de strafbaarheid is opgeheven dient het Hof niet te onderzoeken of deze gebouwen gelegen in woongebied al dan niet voor de inwerkingtreding van de wet van ruimtelijke ordening van 1962 zijn opgericht.

De overige inbreukmakende constructies liggen wel in een ruimtelijk kwetsbaar gebied, nl. landschappelijk waardevol agrarisch gebied en natuurgebied en zijn derhalve nog steeds strafbaar.

De eerste rechter heeft terecht vastgesteld dat de bewezen verklaarde feiten van zaak I en II in hoofde van beide beklaagden de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet, zodat er slechts een straf dient te worden uitgesproken, nl. de zwaarste.

Immers de feiten voorzien in de tenlasteleggingen A, B en C van zaak II werden wetens en willens gepleegd en kaderden binnen het maatschappelijk doel van de vennootschap

De eerste rechter heeft een wettige en aan de persoon van ieder van beide beklaagden, daarbij

rekening houdend met hun strafrechtelijk verleden (beklaagde werd immers reeds voor gelijkaardige feiten veroordeeld) en aan de omstandigheden en de relatieve ernst van de feiten aangepaste bestraffing opgelegd zodat ook deze bestraffing door het Hof hernomen wordt omwille van de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter die het Hof bijtreedt en herneemt.

De geldboete moet de beklaagden ervan weerhouden in de toekomst dergelijke laakbare handelingen te stellen en moet hen leren de milieuwetgeving en de wetgeving op de ruimtelijke ordening te respecteren.

De duur van de vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de geldboete.

Het past echter om de duur van de vervangende gevangenisstraf voor het met uitstel verleende gedeelte van de geldboete en voor het effectieve gedeelte ervan aan te passen zoals hierna bepaald.

Wat betreft de herstellvordering

Nu de feiten wat betreft de instandhouding van wederrechtelijke constructies in kwetsbare gebieden (natuur- en landschappelijk waardevol agrarisch gebied) bewezen gebleven zijn ter aanzien van beklaagde dient ingegaan op de herstellvordering desbetreffend van de stedenbouwkundig inspecteur zoals uitvoerig gemotiveerd in diens vordering tot herstel d.d. 28 april 2000 en brief van 3 augustus 2000.

De opheffing van het strafbaar karakter van het misdrijf van instandhouding heeft alleen het verval van de op dat misdrijf gesteunde strafvordering tot gevolg. Deze wijziging bij gebrek aan andersluidende bepaling brengt evenwel niet mee dat de instandhouding die strafbaar was op het ogenblik dat zij plaatsvond, niet langer de grondslag kan uitmaken van een herstellvordering. Het Hof gaat derhalve ook in op de herstellvordering met betrekking tot de wederrechtelijke constructies gelegen in niet kwetsbaar gebied (nl. de garages die deels in woongebied zijn gelegen).

Er is geen reden om de behandeling van de herstellvordering uit te stellen teneinde de stedenbouwkundige inspecteur toe te laten zijn standpunt mee te delen omtrent de stedenbouwkundige opties in het planologisch attest van 26 maart 2004 met betrekking tot de wederrechtelijk opgerichte constructies op de

diverse percelen. De stedenbouwkundige inspecteur heeft immers kennis genomen van dit planologisch attest gezien het reeds dateert van 26 maart 2004 en hij blijft desondanks zijn herstellvordering van 28 april 2000 en 3 augustus 2000 handhaven ter zitting.

Tevens gaat het Hof niet in op het verzoek om de uitspraak over de herstellvordering uit te stellen in afwachting totdat het RUP zonevremde bedrijven dat in opmaak is op het niveau van de gemeente, zal zijn goedgekeurd. Immers dergelijk planologisch attest alsook een nog goed te keuren RUP tonen enkel aan dat er een intentie is om een oplossing te zoeken voor dit bedrijf maar is geen garantie op het verkrijgen van een vergunning waarbij de wederrechtelijke toestand wordt geregulariseerd. Bovendien keuren deze voorstellen elke wederrechtelijke constructie in natuurgebied af.

Vandaar dat het Hof deels ingaat op de herstellvordering van de stedenbouwkundige inspecteur uitvoerig gemotiveerd op 28 april 2000 (stuk 196) en in de brief van 3 augustus 2000 (stukken 213 en 218) waarbij alle wederrechtelijke constructies gelegen in natuurgebied en in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, zijnde de kwetsbare gebieden, integraal moeten worden gesloopt, inclusief de verwijdering van de funderingen en de vloerplaat en vervolgens worden aangevuld met teelaarde:

- garages voor personenwagens, lichte en zware vrachtwagens en een opslagplaats voor klein materiaal en natuurleien met een totale oppervlakte van 693,54 m² (deel van perceel dat in landschappelijk waardevol agrarisch gebied is gelegen)
- schrijnwerkerij in L-vorm bestaande uit een opslagruimte, houtzagerij, eetzaal en sanitair met oppervlakte van 606 m² (natuurgebied)
- paardenstal en afdak uit hout en afgedekt met leien dak met oppervlakte 62,95 m² (natuurgebied)
- vakantieverblijf (natuurgebied).

Het herstel met betrekking tot de steenkapperij en de paardenstal met hooi-opslagplaats kent het Hof niet toe gezien deze reeds werd afgebroken hetgeen door de stedenbouwkundig inspecteur, in besluiten (pagina 12) beaamd wordt.

De herstellvordering is zowel intern als extern wettig en beoogt op aangepaste doch noodzakelijke wijze het herstel van de gevolgen van de door

beklaagden gepleegde misdrijven; dat zij steunt op motieven van een goede ruimtelijke ordening en niet kennelijk onredelijk is terwijl er evenmin een schending is van art 159 G.W..

Het Hof acht het gepast om een dwangsom op te leggen waarvan het bedrag dient bepaald op 500 EUR per dag vertraging indien niet vrijwillig door beklagde wordt overgegaan tot het herstel van de plaats in zijn vorige toestand, zoals boven aangegeven, en dit binnen de opgelegde hersteltermijn van drie jaar, met dien verstande dat die dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend.

Wat betreft de verwijdering afval

Terecht oordeelde de eerste rechter om de verwijdering van afval te bevelen op grond van art. 59 van het decreet van 2 juli 1981.

Het past om ten aanzien van beide beklagden de termijn voor de verwijdering te bepalen op 1 jaar, op straffe van verbeurte van een dwangsom van 50 euro per dag vertraging in de mate zoals hierna aangegeven.

Voor zover beklagden daartoe niet zouden overgaan en voor het geval de gemeente, de afvalstoffenmaatschappij of het Vlaamse Gewest na het verstrijken van de aangegeven termijn tot verwijdering zouden overgaan, dienen de beklagden te worden verplicht tot terugbetaling van de kosten voor dat verwijderen.

OM DIE REDENEN;

HET HOF,

Het arrest is op tegenspraak,

Met eenparigheid van stemmen,

Met toepassing van de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211, 211bis, 212, 226, 227 wetboek van strafvordering

- 1, 2, 3, 5, 7, 7bis, 38, 40, 50, 65 strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 154, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 34, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003
- 2, 3, 4, 9, 22, 39, 46 van het decreet van 28 juni 1985
- 1, 2, 5, 6, 43, 80 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 6 februari 1991
- rubrieken 17.3.3.2, 19.3.2, 17.3.6.1.b, 17.3.7.1, 17.3.9.1 van bijlage I van het besluit van de Vlaamse Executieve van 6 februari 1991
- 4.1.3.2, 4.1.6.1, 4.4.1.1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995
- 2, 3, 12, 14, 15 tot 32, 37, 54, 56, 58, 59, 60 van het decreet van 2 juli 1981
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 4 van de wet van 26 juni 2000
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 1, 8 en 18 bis van de wet van 29 juni 1964
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het K.B. van 28 december 1950
- 1385bis gerechtelijk wetboek

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk, behoudens het hoger beroep van beklaagde tegen haar vrijspraak en het hoger beroep van beide beklaagden tegen de ontvankelijkverklaring van hun verzet in het

beschikkend gedeelte van het vonnis, wegens gebrek aan belang;

Verklaart het verzet ontvankelijk, behoudens met betrekking tot het feit D van zaak I, waar het onontvankelijk is bij gebrek aan belang;

Bevestigt het bestreden vonnis in zoverre de beide zaken werden samengevoegd;

Op strafrechtelijk gebied

Wijzigt het bestreden vonnis;

Actualiseert en omschrijft en preciseert de feiten zoals uiteengezet (pagina 12);

Wijzigt het bestreden vonnis;

Verklaart beklaagde niet schuldig aan de haar ten laste gelegde feiten sub A eerste streepje, sub B eerste streepje en wat betreft de periode tot en met 20 december 1994 van de tenlastelegging sub E, telkens van de zaak I;

Zegt voor recht dat met betrekking tot de tenlastelegging sub E van zaak I onder eerste streepje in zoverre de garages voor personenwagens, lichte en zware vrachtwagens en een opslagplaats voor klein materiaal en natuurleien gelegen zijn in woongebied, de strafbaarheid is opgeheven en dat beklaagde ontslagen wordt van verdere rechtsvervolging;

Veroordeelt beklaagde voor de vermengde feiten sub A tweede en derde streepje, sub B tweede, derde en vierde streepje, sub C en sub E voor de periode vanaf 21 december 1994 tot minstens 9 mei 2001 - behoudens in zoverre de garages voor personenwagens, lichte en zware vrachtwagens en een opslagplaats voor klein materiaal en natuurleien gelegen zijn in woongebied - van zaak I en sub A, B en C van zaak II tot een geldboete van ZEVENDUIZEND EURO te vermeerderen met 40 opdecimen en alzo gebracht op VIJFENDERTIGDUIZEND EURO of een vervangende gevangenisstraf van DRIE MAANDEN;

Stelt vast dat de feiten gepleegd werden zowel voor als na 1 januari 2002 doch niet na 29 februari 2004;

Gelast dat de tenuitvoerlegging van de geldboete wordt uitgesteld gedurende een termijn van DRIE JAAR vanaf heden en dat voor een gedeelte van

TWEEDUIZEND VIJFHONDERD EURO te vermeerderen met 40 opdecimen en alzo gebracht op TWAALFDUIZEND VIJFHONDERD EURO of een vervangende gevangenisstraf van EEN MAAND zodat een gedeelte van VIERDUIZEND VIJFHONDERD EURO te vermeerderen met 40 opdecimen en alzo gebracht op TWEEËNTWINTIGDUIZEND VIJFHONDERD EURO of een vervangende gevangenisstraf van TWEE MAANDEN effectief blijft;

Veroordeelt beklagde tot een geldboete van TWEEDUIZEND VIJFHONDERD EURO te vermeerderen met 40 opdecimen en alzo gebracht op TWAALFDUIZEND VIJFHONDERD EURO;

Gelast dat de tenuitvoerlegging van de geldboete gedurende een termijn van DRIE JAAR vanaf heden wordt uitgesteld en dat voor een gedeelte van DUIZEND EURO te vermeerderen met 40 opdecimen en alzo gebracht op VIJFDUIZEND EURO zodat een gedeelte van DUIZEND VIJFHONDERD EURO te vermeerderen met 40 opdecimen en alzo gebracht op ZEVENDUIZEND VIJFHONDERD EURO effectief blijft;

Verplicht elk der beklaagden om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO en VIJFTIG CENT.

Legt aan elke veroordeelde een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO.

Beveelt beklagde de plaats in de vorige staat te herstellen, hetgeen impliceert:

de integrale slooping inclusief de verwijdering van de funderingen en de vloerplaat en vervolgens de aanvulling met teelaarde:

- garages voor personenwagens, lichte en zware vrachtwagens en een opslagplaats voor klein materiaal en natuurleien met een totale oppervlakte van 693,54 m² (deel van perceel dat in landschappelijk waardevol agrarisch gebied is gelegen)
- schrijnwerkerij in L-vorm bestaande uit een opslagruimte, houtzagerij, eetzaal en sanitair met oppervlakte van 606 m² natuurgebied)
- paardenstal en afdak uit hout en afgedekt met leien dak met oppervlakte 62,95 m² natuurgebied)
- vakantieverblijf natuurgebied)

binnen de termijn van DRIE JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen drie jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundige inspecteur, het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklaagde;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beklaagde, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, tot betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van VIJFHONDERD EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

Veroordeelt in overeenstemming met artikel 59 § 1 Afvalstoffendecreet de beide beklaagden tot het verwijderen van de bewuste afvalstoffen en dit binnen een termijn van EEN JAAR, op straffe van verbeurte van een dwangsom van VIJFTIG EURO per dag vertraging, solidair voor beide beklaagden, vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

Verplicht verder de beide beklaagden om, voor zover zij niet vrijwillig overgaan tot de verwijdering van de afvalstoffen zoals gezegd en voor het geval dat de gemeente, de afvalstoffenmaatschappij of het Vlaamse Gewest na het verstrijken van voormelde termijn tot verwijdering zouden overgaan, tot terugbetaling van de kosten voor het verwijderen;

De kosten:

Veroordeelt beklaagden ieder tot de helft van de kosten in beide aanleggen, hierin begrepen de kosten van het verzet in eerste aanleg, waaronder deze van afschrift en betekening van het verstekvonnis, het verstek aan beklaagden te wijten zijnde, de kosten voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 618,70 euro, al deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijnde door de thans nog weerhouden feiten.

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzing van de TWAALFDE kamer van het HOF
VAN BEROEP te ANTWERPEN op
ZEVENTIEN MEI TWEEDUIZEND EN ZES

Waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Substituut-procureur-generaal

Griffier